

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aqvæ Vitæ, De Fontibvs Salvatoris. hoc est, Doctrina
Evangelica De Meditatione mortis**

Kispenning, Henricus

Antverpiæ, 1583

Peroratio operis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46214](#)

PERORATIO OPERIS
EX CÆLII LACTANTII DI-

VINARVM INSTITUTIONVM

Libro VII. cap. xxvii.

SUPEREST, ut exhortemur omnes ad susci-
piendam cum vera religione sapientiam: cu-
ius vis & officium in eo vertitur, ut contem-
ptis terrestribus, & abiectis erroribus, quibus ante-
tenebamur, fragilibus seruientes & fragilia concu-
piscentes, ad æterna cælestis Thesauri præmia diri-
gamur. Quæ ut capere possimus: quam primum o-
mittendæ sunt huius præsentis vitaæ illicitibiles volu-
ptates: quæ animas hominum perniciosissima suau-
itate deliniunt. Quanta felicitas existinâda est: sub-
tractum his labibus terræ, proficiisci ad illum æquis-
sum Iudicem, Parentemq. indulgentissimum:
qui pro laboribus requiem, pro morte vitam, pro
tenebris claritatem, pro terrenis ac brevibus bo-
nis, æterna ac cælestia largiatur? cum qua mer-
cede acerbitates ac miseriae, quas perpetimur in
hoc mundo, facientes opera iustitiae, conferri & co-
æquari nullo modo possunt. Et quanto quisque an-
nis in senectutem vergentibus, appropinquare cer-
nit illum diem, quo sit ei ex hac vita demigrandum:
cogitet quâm purus abscedat, quâm innocens ad
Iudicem veniat: non ut faciunt, quorum cæcis men-
tibus lux negatur, qui iam deficientibus corporis
viribus, in hoc admonetur instantis vltimæ necessi-
tatis, ut cupidius, ut ardentius hauriendis libidini-
bus intendant. Qua ex voragine liberet se quisque
dum licet: dum facultas adest: seque ad Deum tota
impeti

Rom. 8.

mente conuertat: ut illū diem securus expectet, quo
preses Dominusque mundi Deus, de singulorum
factis, cogitationibusque iudicabit. Quācunq. hic
expetuntur, nō modò negligat, sed & fugiat, potio-
remque animā suā iudicet, quā bona ista fallacia,
quorū incerta & caduca possessio est. Migrant enim
quotidie: & multò velocius exeunt quām intraue-
rant. Et tamen, si nobis usque ad ultimum licet istis
frui: aliis certè relinquenda sunt. Nihil nobiscū fer-
re possumus: nisi vitam bene atq. innocenter actam.
Ille ad Deum copiosus, ille opulentus adueniet, cui
astabunt continentia, misericordia, patientia, chari-
tas, fides. Hæc est hæreditas nostra: quæ nec eripi
cuiquam, nec transferri ad alium potest. Nemo di-
uitiis, nemo fascibus, nemo etiam Regia potestate
confidat: immortalem ista non faciunt. Nam qui-
cunq. rationem hominis abiecerit, ac præsentia se-
cutor in humum seipsum prostrauerit: tanquam de-
fector Domini, & Imperatoris, & Patris sui, punie-
tur. Intendamus ergo Iustitiae, quæ nos inseparabi-
lis comes, ad Deum sola perducet: & dum spiritus
hos regit artus, infatigabilem militiam Deo milite-
mus: stationes, vigiliasq. celebremus: congregiamur
cum hoste, quem nouimus, fortiter: ut victores, ac
deuicti aduersario triumphantes, præmiū virtutis,
quod ipse promisit, à Domino cōsequamur. AMEN.

FINIS.

HIERONYMVS AD PAMMACHIVM.

*Qui inimicus est, etiā in scirpo nodum querit: Ami-
cou, prava quoque recta indicat.*